Dosarul nr. 1ra-1446/2016

Curtea Supremă de Justiţie

D E C I Z I E

14 septembrie 2016 mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii Supreme de Justiţie în componenţa:
Preşedinte: Petru Ursache
Judecători: Ghenadie Nicolaev, Petru Moraru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Donoagă Oleg prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 17 februarie 2016, în cauza penală în privinţa lui

Donoagă Oleg Anatolie*, născut la 14 august 1981, originar din or. Durleşti şi domiciliat în mun. Chişinău, str. Belinschi, nr. 18/5.*

Datele referitoare la termenul de examinare al cauzei:
1. 24.12.2012 – 28.04.2015 (prima instanţă);
2. 15.06.2015 – 17.02.2016 (instanţa de apel);
3. 25.06.2016 – 14.09.2016 (instanţa de recurs).

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentinţa Judecătoriei Botanica, mun. Chişinău din 28 aprilie 2015, ***Donoagă Oleg Anatolie*** a fost achitat de sub învinuirea în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii.

2. Potrivit sentinţei s-a stabilit că de către organul de urmărire penală Donoagă Oleg Anatolie a fost învinuit în aceea că el, la data de 25 aprilie 2012, având scopul vătămării intenţionate medii a integrităţii corporale şi a sănătăţii, aproximativ la ora 18:00, aflându-se în faţa blocului locativ nr. 22 de pe str. Valea Crucii, mun. Chişinău, în rezultatul unui conflict apărut în mod spontan cu cet. Şiszer Herberth Ioan, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii şi picioarele peste diferite părţi ale corpului, în rezultatul cărora, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 42/2 din 12.11.2012 i-a provocat vătămare corporală medie.

3. Sentinţa a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia şi rejudecarea cauzei cu pronunţarea unei noi hotărîri, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanţă, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art. 90 Cod penal, să fie suspendată executarea pedepsei pe un termen de 2 (doi) ani.

În motivarea cerinţelor sale acuzatorul de stat a indicat următoarele:

- argumentul instanţei de judecată privind faptul că, partea vătămată s-a comportat necorespunzător în instanţa de judecată, fără a-i aplica amenda judiciară, trezea dubii asupra imparţialităţii acesteia faţă de persoana părţii vătămate şi faţă de judecarea obiectivă a cauzei penale;

- instanţa de judecată neîntemeiat a constatat multiple încălcări procesuale, şi anume că de către organul de urmărire penală, contrar prevederilor Codului de procedură penală,

au fost ignorate cererile Dianei Butucel şi ale lui Donoagă Oleg din 25 aprilie 2012 prin care persoanele nominalizate au cerut atragerea la răspunderea penală a lui Şiszer Herberth, care în această zi i-a agresat fizic. Cererile persoanelor nominalizate au fost ascunse de la înregistrarea oficială, cu indicarea persoanei responsabile care a primit cererea, nu a fost efectuată nici o acţiune procesuală prevăzută de Codul de procedură penală;

- argumentul instanţei de fond care a indicat că, de către colaboratorii poliţiei ai CPs Botanica au fost vădit ignorate şi rapoartele de examinare medico-legală în privinţa Dianei Butucel şi Donoagă Oleg din 26 aprilie 2012, urmează a fi respins, deoarece conform rapoartelor menţionate le-au fost cauzate vătămări uşoare şi neînsemnate care nu cad sub incidenţa Codului penal, dar se încadrează în baza art. 78 Cod Contravenţional;

- instanţa de judecată nemotivat a apreciat că, cererea lui Şiszer Herberth din 25.04.2012 a fost primită de către „l-t Grigor Al.", fără a fi indicate careva circumstanţe concrete, datele persoanelor care l-au agresat, fără anexarea actelor medicale respective;

- instanţa de judecată neîntemeiat a concluzionat că, acţiunile participanţilor la conflictul din 25.04.2012 de către organul de urmărire penală au fost cercetate unilateral, de la început fiind stabilită strategia acţiunilor procesuale îndreptate la susţinerea doar a versiunii lui Şiszer Herberth;

- nu poate fi reţinut argumentul instanţei de judecată că nu au fost obiectiv analizate de către organul de urmărire penală declaraţiile martorului Vutcareov Veaceslav, care a indicat că, anume Şiszer Herberth a fost iniţiatorul conflictului;

- instanţa de fond nu a ţinut cont de circumstanţele survenite în continuare, şi anume, în momentul în care Şiszer Herberth a lovit-o pe Butucel Diana, Donoagă Oleg a coborât din maşină, fapt confirmat prin declaraţiile martorului Vutcareov Veaceslav care a indicat că, Donoagă Oleg a lovit cu pumnii peste spatele părţii vătămate, ceea ce denotă faptul că, în momentul în care partea vătămată o lovea pe Diana Butucel inculpatului i-a apărut intenţia spontană de a-i cauza primului vătămări corporale;

- instanţa de judecată a dat o apreciere total incorectă raportului de expertiză medico-legală nr. 422 din 12.11.2012, deoarece în aceasta se indică concret că, leziunile cauzate se califică ca vătămare corporală medie;

- declaraţiile martorului Butucel Diana date în cadrul şedinţei de judecată au fost puse greşit la baza sentinţei, care urmau a fi apreciate critic de către instanţa de judecată;

- instanţa de judecată a dat o apreciere greşită declaraţiilor martorilor Vutcareov Veaceslav şi Maimescu Veaceslav.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 17 februarie 2016, care a fost pronunţată integral la 16 martie 2016, apelul declarat a fost admis, casată total sentinţa, rejudecată cauza şi pronunţată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanţă prin care:

Donoagă Oleg Anatolie a fost condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 1 (unu) an închisoare, iar în baza art. 90 alin. (6) Cod penal, a fost suspendată condiţionat executarea pedepsei stabilite pe o perioadă de probaţiune de 1 (unu) an.

Prin aceeaşi decizie, a fost admisă în principiu acţiunea civilă înaintată de Şiszer Herberth împotriva lui Doanoagă Oleg, în latura încasării prejudiciului material, urmînd ca asupra cuantumului ei să se expună instanţa în procedură civilă, precum şi a fost admisă parţial acţiunea civilă în latura încasării prejudiciului moral şi a cheltuielilor de judecată, fiind dispusă încasarea sumei de 1000 (una mie) lei, cu titlu de prejudiciu moral şi 2500

(două mii cinci sute) lei, cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest, pretenţiile au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

5. În motivarea soluţiei adoptate, instanţa de apel a indicat ca fiind constatat faptul că, la data de 25 aprilie 2012, inculpatul Donoagă Oleg Anatolie, având scopul vătămării intenţionate medii a integrităţii corporale şi a sănătăţii, aproximativ la ora 18:00, aflându-se în faţa blocului locativ nr. 22 de pe str. Valea Crucii, mun. Chişinău, în rezultatul unui conflict apărut în mod spontan cu cet. Şiszer Herberth Ioan, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii şi picioarele peste diferite părţi ale corpului, în rezultatul cărora, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 42/2 din 12.11.2012 i-a provocat vătămare corporală medie.

Totodată, instanţa de apel a concluzionat că în urma analizei probelor administrate în cursul urmăririi penale şi în cadrul cercetării judecătoreşti în instanţa de fond, precum şi în urma verificării lor în instanţa de apel prin prisma pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, acţiunile infracţionale ale inculpatului se încadrau în baza art. 152 alin. (1) Cod penal.

În ceea ce priveşte aprecierea primei instanţe referitor la declaraţiile părţii vătămate Şiszer Herberth, instanţa de apel a notat că, instanţa de fond a evaluat comportamentul acesteia în cadrul şedinţelor de judecată şi nu a analizat declaraţiile lui prin prisma prevederilor art. 101 alin. (1) Cod procedură penală.

Respectiv, instanţa de apel a respins aprecierea instanţei de fond precum că, în cadrul şedinţelor de judecată, la depunerea explicaţiilor, formularea întrebărilor participanţilor la proces, partea vătămată Şiszer Herberth a avut un comportament respingător, or, acest fapt nu avea nici o conotaţie cu analizarea aspectului ce ţine de constatarea în acţiunile inculpatului a componenţei de infracţiune prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal.

Cu toate acestea, instanţa de fond urma să aplice prevederile legii procesual-penale referitor la comportamentul părţii vătămate Şiszer Herberth, în cazul în care acesta perturba buna desfăşurare a şedinţelor de judecată prin aplicarea faţă de acesta a amenzii judiciare, sau prin înlăturarea lui din sala de judecată.

Instanţa de apel a respins şi poziţia instanţei de fond cu referire la declaraţiile martorului Vutcareov Veaceslav, indicând în acest sens că, „nu au fost obiectiv analizate de către organul de urmărire penală declaraţiile martorului Vutcareov Veaceslav, care a indicat direct că, anume Şiszer Herberth a fost iniţiatorul conflictului „Herberth a început să o înjure, după ce a lovit-o cu pumnii în faţă”, or, instanţa de fond nu a apreciat integral declaraţiile acestui martor, respectiv, nu a apreciat tot contextul declaraţiilor martorului Vutcareov Veaceslav prin coroborare cu declaraţiile părţii vătămate Şiszer Herberth şi a martorului Maimescu Veaceslav, ci s-a limitat în a reţine doar o „frază” din declaraţiile martorului Vutcareov Veaceslav.

Totodată, instanţa de fond urma să interpreteze „fraza” din declaraţiile martorului Vutcareov Veaceslav ce se referă la faptul că, dânsul a aplicat lovituri Dianei Butucel cu raportul de expertiză medico-legală nr. 1750 din 26 aprilie 2012 prin care s-a constatat la Diana Butucel vătămarea corporală uşoară, care atrag incidenţa legii contravenţionale.

Însă, instanţa de fond nu a apreciat declaraţiile martorului Vutcareov Veaceslav în partea descrierii acţiunilor lui Donoagă Oleg, şi anume că, dânsul a coborât din maşină şi a început să-l lovească cu pumnii pe Şiszer Herberth, prima lovitură a fost la ureche, apoi s-au întins, partea vătămată a căzut jos şi inculpatul l-a lovit cu piciorul.

Instanţa de apel a respins aprecierea instanţei de fond prin care s-a indicat că, de către organul de urmărire penală, contrar prevederilor Codului de procedură penală au fost ignorate cererile Dianei Butucel şi a lui Donoagă Oleg din 25 aprilie 2012, prin care persoanele nominalizate au cerut atragerea la răspundere penală a lui Şiszer Herberth, care în acea zi i-a agresat fizic, deoarece aceste afirmaţii nu puteau servi drept temei de achitare a inculpatului, atît timp cît vătămările corporale cauzate lor (uşoare) nu cădeau sub incidenţa Codului penal, dar ale art. 78 Cod Contravenţional.

La acest capitol, instanţa de apel a reţinut că, plângerile lui Donoagă Oleg şi Butucel Diana au fost anexate la materialele cauzei penale, însă persoana poate fi atrasă la răspundere contravenţională doar în baza plângerii persoanei pretins a fi vătămată, care urmează să depună plângere la sectorul de poliţie în raza teritorială unde s-a comis incidentul, iar în cazul inacţiunilor organului de urmărire penală, Donoagă Oleg şi Butucel Diana urmau să le conteste în modul prevăzut de lege, fapt care a fost ignorat de către ultimii. Deci, organul de urmărire penală era în imposibilitate de a aprecia şi a da curs rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 1341/D şi 1342/D din 31 mai 2012, deoarece Donoagă Oleg şi Butucel Diana nu au solicitat în modul prevăzut de lege atragerea la răspundere a persoanelor care le-au cauzat vătămări corporale uşoare.

Instanţa de apel a respins şi poziţia instanţei de fond cu referire la faptul că, cererea lui Şiszer Herberth din 25.04.2012 a fost primită de către „l-t Grigor Al.”, fără a fi indicate careva circumstanţe concrete, datele persoanelor care l-au agresat, fără anexarea actelor medicale respective, or, cu referire la prevederile art. 262 şi art. 263 Cod procedură penală nu este reglementat un conţinut concret care urmează să conţină o plângere (astfel după cum, legiuitorul a prevăzut expres datele obligatorii pe care trebuie să le conţină ordonanţa de punere sub învinuire — art. 281 alin. (2) Cod procedură penală, sau, datele obligatorii care trebuie reflectate în rechizitoriu - art. 296 alin. (2) Cod procedură penală), respectiv, faptul că, în plângerea părţii vătămate nu au fost indicate circumstanţe concrete, nu poate fi apreciat în sensul că, plângerea lui Şiszer Herberth a fost depusă cu careva încălcări. Mai mult ca atât, partea vătămată a fost preîntâmpinată despre răspunderea penală pentru depunerea declaraţiilor mincinoase ori false, conform prevederilor art. 311-312 Cod penal.

În ceea ce priveşte critica instanţei de fond referitor la conţinutul raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 42/2 din 12.11.2012, instanţa de apel a considerat-o neîntemeiată, deoarece concluziile din acest raport coroborau cu declaraţiile părţii vătămate şi ale martorilor Vutcareov Veaceslav şi Maimescu Veaceslav.

Astfel, instanţa de apel a reţinut că din conţinutul acestui raport de expertiză medico-legală în comisie rezulta că, la partea vătămată Şiszer Herberth au fost constatate vătămări corporale medii.

Instanţa de apel a apreciat critic declaraţiile inculpatului care nu a recunoscut vina în comiterea infracţiunii incriminate declarând că, nu l-a lovit pe Şiszer Herberth, el doar s-a apărat, deoarece aceste declaraţii se contrazic prin declaraţiile părţii vătămate care a indicat că, inculpatul a ieşit din automobil, s-a apropiat de el din spate şi i-a aplicat câteva lovituri în faţă, în cap, în corp cu pumnii, căzând la pământ i-a mai aplicat nişte lovituri cu picioarele, prin declaraţiile martorilor Vutcareov Veaceslav şi Maimescu Veaceslav care au confirmat faptul că, inculpatul a ieşit din automobil şi a început să-l lovească în spate pe Şiszer Herberth, totodată ultimul fiind la pământ, inculpatul a continuat să-i aplice lovituri, precum şi prin concluziile raportului de expertiză medico-legală în comisie nr.

42/2 din 12.11.2012 prin care la Şiszer Herberth au fost depistate vătămări corporale medii.

Astfel, instanţa de apel a constatat că, intenţia inculpatului nu a fost de a stopa acţiunile lui Şiszer Herberth în conflictul iscat dintre acesta şi Diana Butucel, ci inculpatul, în mod intenţionat, i-a aplicat lovituri părţii vătămate, urmărind scopul cauzării vătămărilor integrităţii corporale şi a sănătăţii.

Totodată, instanţa de apel a apreciat critic declaraţiile martorului Diana Butucel care a indicat că, Donoagă Oleg a fost lovit mereu de către Şiszer Herberth, inculpatul încerca doar să se apere, or, în cadrul şedinţelor de judecată s-a constatat că, Diana Butucel se afla în relaţii ostile cu partea vătămată Şiszer Herberth, fapt care nu a fost contrazis de către aceasta sau de inculpat, dânsa solicitându-i inculpatului să o însoţească la data de 25 aprilie 2012 pentru a-şi lua lucrurile personale din apartamentul părţii vătămate, fiind în relaţii de prietenie, din care motive, martorul Diana Butucel a luat o poziţie părtinitoare faţă de inculpat.

Cu referire la soluţia de individualizare a pedepsei, instanţa de apel a reţinut că, în conformitate cu art. art. 76, 77 Cod penal, în privinţa inculpatului careva circumstanţe atenuante sau agravante nu au fost stabilite.

Instanţa de apel a constatat că, acţiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 5 ani, iar în conformitate cu criteriile enunţate la art. 16 Cod penal, infracţiunea respectivă se califică ca infracţiune mai puţin gravă.

Astfel, instanţa de apel, ţinînd cont de faptul că, inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea faptei infracţionale incriminate, că i se impută săvârşirea unei infracţiuni mai puţin grave, că în privinţa acestuia nu au fost stabilite careva circumstanţe atenuante şi nici agravante, i-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, totodată, considerînd că corectarea şi reeducarea inculpatului poate avea loc şi fără izolarea lui de societate, ţinându-se cont de consecinţele survenite şi personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost atras la răspundere penală, este angajat în câmpul muncii. În acest context, instanţa de apel a dispus suspendarea condiţionată a executării pedepsei penale în privinţa inculpatului pe un termen de 1 (unu) an, obligându-1 în termenul stabilit să nu-şi schimbe domiciliul fără consimţământul organului competent şi prin comportare exemplară şi muncă cinstită să îndreptăţească încrederea ce i s-a acordat (art. 90 alin. (6) Cod penal).

Instanţa de apel a mai constatat că, în cadrul şedinţei de judecată în instanţa de fond, partea vătămată Şiszer Herberth a înaintat acţiune civilă prin care a solicitat încasarea de la inculpat a prejudiciului material cauzat în mărime de 9009 lei, a cheltuielilor de judecată în legătură cu asistenţa juridică în mărime de 2500 lei şi a prejudiciul moral în sumă de 50 000 lei.

Constatând faptul că, partea vătămată Şiszer Herberth a solicitat încasarea de la inculpat a prejudiciului material în mărime de 9009 lei, însă la materialele cauzei nu au fost anexate suficiente acte confirmative care să certifice suma prejudiciului solicitat de partea vătămată, în acest sens fiind necesară administrarea probelor suplimentare, iar în vederea excluderii tergiversării examinării cauzei penale, instanţa de apel a dispus soluţionarea chestiunii privind încasarea prejudiciului material, prin admiterea acţiunii

civile în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să se pronunţe instanţa în ordinea procedurii civile.

În ceea ce priveşte capătul acţiunii civile privind încasarea cheltuielilor pentru asistenţă juridică în mărime de 2500 lei, instanţa de apel a considerat că, acesta era întemeiat şi urma a fi admis integral.

Prin acţiunea civilă înaintată de Şiszer Herberth împotriva lui Donoagă Oleg se solicită şi încasarea prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei. Cu referire la prejudiciul moral solicitat de către partea vătămată, instanţa de apel a notat că nu putea stabili un preţ pentru suferinţele produse acestuia, ca urmare a vătămărilor suferite şi a zilelor de îngrijiri medicale de care a avut nevoie pentru vindecare în urma vătămărilor provocate. Astfel, instanţa de apel a menţionat că, vătămările corporale medii suportate nu puteau fi cuantificate, orice sumă de bani neputând duce la refacerea integrală a integrităţii fizice şi psihice a părţii vătămate.

Totodată, s-a menţionat că, cuantumul prejudiciului moral nu putea constitui un prilej de îmbogăţire fără just temei pentru partea vătămată în dauna inculpatului.

În consecinţă, instanţa de apel a ajuns la concluzia că, suma prejudiciului moral solicitat de către partea vătămată în mărime de 50 000 lei era excesiv de mare, iar reieşind din suferinţele fizice şi psihice suportate de către ultimul, instanţa de apel a considerat că, plata unei sume de 1000 (una mie) lei reprezinta o justă şi echitabilă satisfacţie a prejudiciului moral suferit de partea vătămată.

6. Decizia instanţei de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, care a fost depus la 31 mai 2016 şi care, întemeindu-se pe prevederilre art. 427 alin. (1) pct. pct. 6) şi 8) Cod de procedură penală, solicită restabilirea termenului de depunere a recursului pe motiv că a fost omis din cauza stării de sănătate şi casarea deciziei cu menţinerea sentinţei.

În motivarea cerinţelor sale inculpatul critică modalitatea de apreciere a probelor de către instanţa de apel indicînd că declaraţiile părţii vătămate au fost greşit apreciate ca fiind pertinente şi concludente în coroborare cu celelalte probe din dosar. La fel, a fost criticat şi raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 42/2 din 12.11.2012, care contrazicea rezultatele expertizelor medico-legale anterior efectuate.

În aceeaşi ordine de idei recurentul indică ca temei de omitere a termenului de declarare a recursului, starea de sănătate precară.

6.1. Pe cauză a depus referinţă procurorul care se pronunţă pentru inadmisibilitatea recursului declarat din motiv că recurentul solicită reaprecierea probelor, considerînd că nu au fost respectate prevederile art. 101 Cod de procedură penală, pe cînd în instanţa de apel s-a dat eficienţă prevederilor art. art. 26-27 şi 93-101 Cod de procedură penală şi în baza probelor acumulate just s-a reţinut starea de fapt şi de drept.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanţa de recurs decide asupra inadmisibilităţii recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este declarat peste termen.

Colegiul penal subliniază, că potrivit prevederilor art. 421 Cod de procedură penală, raportat la art. 401 Cod de procedură penală, persoanele menţionate în dispoziţia acestei norme procesuale sînt în drept să declare recurs ordinar. Totodată, pentru ca acesta să fie

admis spre examinare de către instanţa de recurs, el urmează a fi declarat în termen de 30 de zile de la data pronunţării deciziei, aşa cum este indicat expres în prevederile art. 422 Cod de procedură penală.

Instanţa de recurs menţionează, că potrivit art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual şi nulitatea actului efectuat peste termen.

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău a fost pronunţat la 17 februarie 2016 în prezenţa inculpatului, fapt confirmat prin procesul-verbal al şedinţei de judecată, acesta fiind înştiinţat despre data pronunţării deciziei motivate – 16 martie 2016 (V. 2, f.d. 100-101).

Tot din procesul-verbal al şedinţei instanţei de apel rezultă că, la data pronunţării deciziei motivate – 16 martie 2016, inculpatul nu s-a prezentat (V. 2, f.d. 101).

Potrivit prevederilor art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlineşte.

Reieşind din sensul articolului dat, pentru inculpat, termenul de declarare a recursului (de 30 de zile) începea să curgă de la 18 februarie 2016 şi expira la 21 martie 2016. Inculpatul a declarat recurs împotriva deciziei instanţei de apel la data de 31 mai 2016, adică după expirarea termenului legal de 30 zile prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală (V. 2, f. d. 138).

Colegiul penal subliniază, că termenul de recurs este un termen procesual legal, durata căruia este stabilită prin lege, iar în aceste condiţii acesta este absolut şi are caracter imperativ, astfel că depăşirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Instanţa de recurs nu constată careva motive întemeiate pentru trimiterea recursului spre judecare (existenţa cazului fortuit sau a forţei majore, fie existenţa unei alte cauze care a pus titularul recursului în situaţia de a nu putea acţiona în conformitate cu legea), iar argumentele recurentului cu privire la cauzele omiterii termenului de declarare a recursului le consideră neîntemeiate, odată ce tratamentul acestuia se realiza în condiţii de ambulator, iar adresările la medic se efectuau la intervale de o lună de zile, motiv pentru care conchide asupra inadmisibilităţii recursului declarat de inculpat, ca fiind declarat peste termen.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curţii Supreme de Justiţie,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Donoagă Oleg Anatolie împotriva deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 17 februarie 2016, în propria cauză penală, deoarece recursul este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunţată integral la 07 octombrie 2016.

Preşedinte Petru Ursache

Judecătorii Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru